

Amplissimi & Generosi viri Dni,

IACOBI CVRTII, ANTEA PROCAN-
CELLARII IMPERII,

Ad

TYCHONEM BRAHE IN DANIAM

SCRIPTARVM ANNO CIO · ID · XC.

S. P.

Magnas tibi ago gratias Nobilis æque ac eruditissimè vir, quòd me nò modo literis tuis compellare, sed benevolentiam quoq; tuã tam amanter offerre mihi volueris. Ego certè, licet faciem tuam non viderim meliorem tamè tui partem mentè nempè, ex scriptis tuis, quibus te ipsum æternitati iam consecrasti iam olium & amavi & suspexi & eius caussa totum te videre venerari, & amplexari non minus auidè concupivi, quam illi olim, qui ex ultimis Hispaniæ finibus ad Livium videndum in urbem profecti sunt. Auxit hoc meum desiderium humanissima hæc tua compellatio, & in tantum auxit, ut nisi Cæsaris voluntas, & munèris publici, quod gero, ratio prohiberent: ita me DEV Samet, neque itineris intercapedo & molestia neque suavissimæ coniugis dulcissimorumque pignorum amor & illecebræ me cohiberent, quin arrepto itineris comite communi amico Thaddæo Hageccio ad te in Daniam usque excurrem. Dicere nequeo, quanto perè me delectet cum Hageccio, mente postquam corpore non possumus, totam Hueniam perlustrare, & imprimis exactissima tua observatoria Instrumenta, totum denique Mathematicum illum apparatus vel imaginatione tantum complecti. Quid verò si ipse spectator adessem, teque ipsum omnia non explicantem tantum, sed exercentem videre possem? Sed id quia optare quidem licet, sperare hoc tempore vix (neque enim omnem spem penitus abieci:) missum iam ciam, & ad Epistolam tuam conversus, paucis ad summa eius capita respondebo. Atq; hoc imprimis. Quod iudicium meum de scriptis tuis amanter exquiris, quod censurae meæ, eam quæ tibi cum doctissimis, quibusdam viris non tam lis quam amica est concertatio subijcis, in eo tantum mihi à te honoris tribui accipio, quanti non facerem, si Reges & Principes de Regonis & Provincijs integris desceptantes, me sibi Iudicem constituerent. Ut vero, id quod petis & offers, mihi faciendum sumam, nec eruditio, quæ in me aut nulla est, aut verè exigua, neq; modestia mea patitur. Nè tamen ad tam amicam postulationem planè surdus sim, hoc habeto. De scriptis tuis quid in genere sentiam, testabitur Cæsareæ Maiestatis privilegium, quod hisce literis adiunctum tibi mitto, cuius ita scribendi ego Cæsari author, et porro, vera in eo Cæsarem testari, sponsor fui. In specie vero ea quæ de Cometis posterioribus, quotquot ipsa observasti, à te tradita solidissimis observationibus confirmata sunt, talia esse puto, vt de ijs ne ambigi quidem amplius ab Eruditissimis viris queat. Itaq; non adducor, ut credam eos qui hac in parte dubios sese ostendunt, & contra demonstratam veritatem Aristotelis authoritati pathrocinari videri volunt, id ita vere sentire. Sed hoc potius, eos agere puto, ut, cum omnem moverint lapidè omniaq; undiq; conquissiverint, quæ Aristotelam sententiam confirmare tuam vero labefactare, aut dubiam reddere videantur, ea tibi proponant, tanquam at Lydium lapidem examinanda, adeoq; causam tibi præbeant, eruditionis tuæ Sole, omnes omnino errorum tenebras non modo, sed vel levissimas nubeculas dissipandi, exactissimamque harum rerum doctrinam posteritati perficiendi. Qui si hac mente tecum certant, nã ego
illis

illis quam maxime bene cupio, si aliud agunt, pertinaciam quidem eorū odio dignam existimo; Id tamen quod pertinacia sua in commune beneficium tibi extorserunt, ipsis valere, vel potius non valere iussis amplector non secus, ac si bona id mente fecissent; de eorū rei publicæ literariæ gratulor.

De priorib. Cometis, quos Regiomontanus & alij observarunt, expecto quæ prope diem editurus es, eò usq; meam quoq; sententiam, an in univēsum omnes Cometæ æthe rei credendi sint, an vero pars elementares, suspensurus.

Ad ea, quæ novis tuis hypothesib. hæcenus obiecta sunt, solide mihi videris respōdisse, neq; ego quicquā in ijs absurdum, sed omnia invicem pulcherrime congruentia invenio; an vero hypotheses istæ, id q̄ in Copernicianis desideratur, præstituræ sint, ut scilicet exacta Siderum loca ad præterita præsentia, & futura tempora nobis exhibeant, de eo tum demum iudicandum erit, ubi maius illud, q̄ moliris, Opus, in lucem prodierit. Neq; n. dubito, quin in eo opere omnium ætatum quorū quot exiāt exactiores observationes, cum tuis, quas exactissimas esse, certo mihi persuadeo, summa diligentia contuleris, indeq; novam hanc mundi Machinam, divino sanè ingenio, extruxeris.

Macte itaq; animo, vir nobilissime, & fac ut divinis tuis inventis quàm ocyssimè fruamur. Et si enim arduum, & ut ipse verè scribis, multorum hoc sit opus annorū, spero tamen, imo confido, te maximam iam eius partem exantlassē, & in recolligendis & ordinandis ijs, quæ iam constituisti, tabulisq; inde condendis, magis hoc tempore, quam in confirmandis amplius inventis tuis versari. Qua in re cum discipulorum tuorum opera magna in parte iuvare possis, iterum atq; iterū te rogatum volo, ne nos nimīū diu suspensos habeas, Vitam tibi ex animo ad Neitoreos usq; annos exopto; nōsti tamen quàm fallaces sint spes nostræ, & quàm immatura plerunq; divinis præsertim ingeniis mors obtigerit, Falle itaq; moras, & vel non maturo partu, hūc ingenij tui fœtum orbi terrarum ede. Si fata longiorem tibi, q̄ a vide optamus & speramus, vitam concesserint, poteris & edita recudere, & iudicio tandem tuo quoq; (nostro n. quin in prima editione satis facturus sis, nihil dubito) satis facere. Liberabis interim nos perpetuo metu, ne dum nimium cunctaris, toto opere frustremur. Ego certe tantam de te, tuisq; his hypothesibus spem concepi, ut vel à te, vel à nemine solidam Astronomicæ artis exædificationem expectandā esse pro certo affirmare audeā. Qui n. præter divinam ingenij vim, tot tantisq; rebus hūc necessariis instructus sit, tot tantosq; sumptus, labores & annos contulerit, non est in Europa (cum Europam dico, totum Orbem dico) qui tibi comparari queat, quisquam. Absit hinc, ita me DEVS amet, omnis adulatio, à qua & dignitas, quā gero, & gravitas quam cum omnib. tueri laboro, me apud notos atq; ignotos, in ignoti præsertim de facie nominis laude, satis superq; vindicabunt.

Quæ de exacta Instrumētorum ad observationes necessariorū constructione & usu varijs in locis, & ad varios à te scripta sunt, summopere me delectarunt. Ego dum hæcenus mihi ipsi satisfacere non potui, dum ea quæ non exacta sunt, ne videre quidē, nedum habere patior. omnib. omninō Instrumentis, præter ea, quæ ad voluptatem tantum comparantur, careo, Quadrans Nonnianus multum aliquando me habuit sollicitum; sed quia difficillimè, imo fere impossibile est eum cōficere, cogitavi ego de alijs modis, & inveni varia, quorū partē Christophorus Clavius insignis Mathematicus in libello suo de horologiis solarib. per Instrumentū describēdi edidit. Tandē in mentē mihi venit quadrantis cuiusdā constructio, quæ quia doctis quibusdam viris nō inelegans visa est, volui eam ad te quoq; mittere. Ut tamen ingenue feteat quod res est, quodq; verissime affirmas: inventiones hæc omnes minus habent in recessu, quam de se prima fronte spondent. Gratum tamen mihi erit tuum de hoc ultimo meo invento audire iudicium. Ex N. N. Plagiarij tui libello, quem fundamentum Astronomicum inscripsit, unicoque eius diagram-

mate, quod Paulo VVitichio dedicavit, construxi ego præteritis diebus, cum ob adversam valetudinem publicis negotiis vacare non possem, novam sphaericorum triangulorum doctrinam, in qua per tabulam sinuum, tangentium, & secantium omnes tam rectorum quam obliquangulorum casus, sine vlla multiplicatione vel divisione per solâ additionem & subtractionem facillimè perficiuntur. Eam quoque ad te mitterem, nisi scirem te rem totam, solo eo diagrammate inspecto facillè assecuturum. Ex illo enim diagrammate & axioma à multis iam demonstrato, quod radius sit medius proportionalis inter sinum rectum arcus & secantem complementi, tota ea ratione extracta est. Quod reliquum est, valere te iterum atq; iterum, vir Nobilissime, in multos annos precor, & omnia, quæ à me in te proficisci officia amoris & benevolentiae possunt, tibi peramanter affero, enixe rogans, quod ultro facere cæpisti, me te ex animo amantem amare pergas. Datae Pragæ 28. Iunij. Anno 90.

Jacobus Curtius à Sênffenaau.

Quia verò Quadrantis, cujus in literis mentionem facit, descriptio adjuncta fuit: lubet & hanc apponere: siquidem ingeniosa sit, & alijs ejuscemodi tam à Nomino quam cæteris productis inventionibus prævalet: attamen, ut & ipse Dominus Curtius ingenuè fatetur, non habent ejuscemodi subtilitates in penitiorè recessu, quod primâ fronte pollicentur: in quibus subscribit vs, quæ hac de re Tomo secundo Progymnasmarum parte priorè pag. 461, de eodem Negotio asseruntur. Nam præterquam, quod intricate hæc & laboriosæ subdivisiones, aliquid latentis vitij nonnunquam facile insinuent, admittitur & hoc incommodi, quod quidam Quadrantes, quò cento sunt propriores, eò minores evadunt. Ideoque subdivisionum minus capaces, & ipsa Regula, si non exactissimè lineam rectam ubique, quâ transit, exhibeat, punctumq; aliquod in medio scindat, (quod difficulter dignoscitur) frustra hîc laboratus: ut aliâs incommoditates nunc præteream. Quæ nostrâ ratio, quæ prope ipsum limbum & Quadrantis circumferentiam fit, nec multum occupat spatij, & facillè etiam parari potest, longè est expeditior & certior: cum etiam per se, quæ paucioribus requisitis constare queunt, pluribus non indigeant: Attamen hanc Dni. Curtij rationem admodum ingeniosam, utut Praxi non satis idoneam, hîc sub jungere licuit, ut sua præstantissimo illi viro tribuatur inventio, nec alij (uti fit) eam sibi venient: utq; ejus memoriam, atq; eximij ingenij laudem, vel sic aliquo modo post obitum eius gratâ mente recolam. Est autem ejuscemodi.

SEQVITVR DESIGNATIO SVBDIVISIONVM
 QVADRANTIS.

Ab Amplissimo & Generoso Dno:

**J. CURTIO, IMPERII PRO CANCELLARIO
 INGENIOSE ADINVENTA.**

Ntra quadrantem quempiam exactissime in nonaginta gradus divisum, describantur quinquaginta & novem alii quadrantes. Et in eo qui proxime sequitur quadrantem extremum, accipiatur arcus sexaginta & unius graduum, & dividatur in sexaginta partes æquales, aut accipiatur arcus triginta & dimidii graduum, & dividatur in triginta partes æquales, & continebit utroque casu quævis earum partium gradum unum & minutum unum. Harum partium non nisi primâ utimur, reliquis omisis tanquam non essent in quadrante, eamq; ob causam occultè faciendâ est ista divisio, aut quod magis probaremus, fiat divisio ista in alio quodam quadrante, & ex eo transferatur una earum partium in hunc, quem ad usum construximus, nè quæ postea describendæ sunt partes, cum prioribus confundantur.

A termino huius primæ partis transferatur in quadrantem eius semidiameter, & arcus, quem is subtendit, dividatur in sexaginta partes æquales, eritq; quævis harum partium gradus unus aut minuta sexaginta, semidiameter enim cuiusvis circuli subtendit sextam partem circuli, hoc est, gradus sexaginta. Deinde à termino huius arcus transferuntur in reliquum quadrantis, harum partium viginti octo, eruntq; partes æquales, quarum singulas

gulas gradum unum continere diximus octoginta octo, quibus si addideris primam illam partem, quam ostendimus continere gradum unum & minutum unum, exurgent gradus octoginta novem & minutum unum. Reliqua igitur pars quæ super est usque ad finem quadrantis, continebit minuta quinquaginta novem.

In alio quadrante, qui hunc proxime sequitur, accipiatur arcus graduum sexaginta duorum, dividaturque in partes sexaginta æquales, aut arcus graduum triginta & unius dividatur in triginta partes æquales, et continebit quævis harum partium gradum unum & minuta duo. Harum quoque partium non nisi prima utimur, omisis reliquis. Ex termino verò huius primæ partis transferatur iterum in quadrantem eius semidiameter, dividaturque arcus, quem is subtendit, in sexaginta partes æquales, & earum viginti octo proferantur in reliquum quadrantis, habebimusque iterum octoginta octo gradus integros: quibus si primam partem, quæ gradum unum & duo minuta continet, addiderimus, exurgit arcus graduum octoginta novem & minorum duorum, eritque ultima illa pars, quæ usque ad finem quadrantis superest, minorum, quinquaginta octo. Pro tertio quadrante accipiemus ab initio arcum graduum sexaginta trium, dividemusque eum in partes sexaginta æquales, aut dimidium eius in triginta partes æquales, & accepta inde prima parte, omisis reliquis, continebit eam gradum unum & minuta tria. Cætera peragemus non secus, ac in primo & secundo quadrante factum est.

Pro quarto quadrante accipiendus est arcus sexaginta quatuor graduum, pro quinto arcus graduum sexaginta quinque, & ita pergendum, accipiendusque semper est pro quadrante sequenti arcus uno gradu maior, usque ad quadrantem quinquagesimum nonum, pro quo assumendus est arcus graduum centum & novendecim, dividendusque, ut prius, in sexaginta partes æquales, aut arcus graduum quinquaginta cum dimidio, dividendus est in triginta partes æquales, continebitque quævis harum partium gradum unum, & minuta quinquaginta novem. A termino primæ huius partis omisis reliquis, transferendus est iterum in quadrantem eius semidiameter, & arcus ab eo subtensus dividendus in partes sexaginta æquales, earumque viginti octo proferendæ in reliquum quadrantis, habebimusque iterum octoginta octo gradus integros, quibus addita prima illa parte, exurgent gradus octoginta novem & minuta quinquaginta novem, & proinde reliqua pars, quæ ad finem usque quadrantis super est, continebit minutum unum. Hac ratione divisus istis quadrantibus, adscribatur primo quadranti, quem in nonaginta æquales partes divisimus, 0. In quamcunque enim partem eius quadrantis linea fiduciæ inciderit, continebit arcus is gradus integros præcise & nihil ulterius. Proximo, qui huc sequitur, quadranti, adscribatur, 1. In quamcunque enim partem huius quadrantis fiduciæ lineam ostendit, minutum unum. Sequenti quadranti adscribatur 2, & hinc proxime sequenti 3, post 4, & ita progrediemur usque ad intimum quadrantem, cui adscribenda sunt 59. Quia in quamcunque partium huius intimi quadrantis fiduciæ linea inciderit, continebit arcus is ultra integros gradus minuta quinquaginta novem.

Exhibet hic quadrans actu & realiter partes quinquies mille & quadringentas, omnia scilicet prima scrupula quæ in nonaginta gradibus comprehenduntur, usus autem perfacilis est. Cadente fiduciæ lineam aut filio perpendiculari, in partem aliquam integram alicuius ex his quadrantibus adficiantur semper gradibus integris: quos fiduciæ linea vel perpendiculari filium, ostendit, tot minuta, quod adscripta sunt ei quadranti à latere, & prodibit numerus graduum & minorum, in arcu abscisso contentorum. Exempli gratia: Cadat fiduciæ linea in quadragesimam quartam partem eius quadrantis, cui ab utroque latere adscripta sunt triginta quinque minuta, continebit itaque arcus à fiduciæ lineam abscissus, gradus integros quadraginta quatuor, & insuper minuta triginta quinque.

IOHANNIS ANTONII MAGINI PATAVINI

Bononia eodem Anno cl. cl. XC.

AD

TYCHONEM BRAHE IN DANIAM

ſcriptarum.

ILLVSTRIS VIRI.

Acepī librum tuum eruditiffimum ad me tuo nomine à ſtudioſo quodā
 Dano, qui olim tibi domeſticus erat, tranſmiſſum, quo mihi abs te nihil
 gratius exhiberi potuit, cum eiufmodi ſcripta curioſiſſime conquirere ſo-
 leā, ac libentiſſime perlegere. Vix enim alia via ſperaviſſem eum ad manus
 meas perventuram, cum perpauca iſtic excuſa volumina ſoleant in Italiā
 importari propter longinquitatē itineris, ac vecturæ difficultatem: Eo accedit, quod ele-
 gantiſſimō hōc numere quanti me faceres, præclare ſignificavi: quo quidem nomine tibi
 gratias ago, quas poſſum maximas. Quod enim ſummoperè expeto & ſtudere ſoleo, ut
 mihi ſcilicet pateat aditus in gratiam tui ſimiliūq; tu, quæ tua eſt ſingularis humanitas id
 mihi ultro obtuliſti. Hunc ego meum in te animum ne poſſem, ut decuit, atque ut optabā
 ſtatim per literas ſignificare, id fuiſſe cauſæ, quod ad te cum meis literis nuper à me elu-
 cubratum Opus propediem edendum miſſere conſtitueram: Superiore autem æſtate, cū
 incidiffem in orbū, egi diligenter cum eodem ſtudioſo ſcriptis ad eum literis, ut a te meo
 nomine, quæ hic ſubiſciam, petere ne graveretur. Habere igitur maxime cuperè compen-
 dioſam deſcriptionem ſtellarum fixarum, quæ admodū a te emendatæ ſunt, ut mihi uſui
 eſſe poſſit, in meis brevi ad prælum revocandis Ephemeridibus, ad hæc notitiam aliquā
 Eccentricitatum Planetarum, itemque commenſurationum uniuſcuiuſque eorum orbis,
 ſi eas a Copernianis differre Inveniſti, ac correxiſti. Quod ſi mihi gratificari non dedig-
 naberis, efficiam proſecto ut te non poeniteat beneficii in me tui: Namque ea quæ huma-
 nos & liberalium artium Profefſores decet, ingenutate, tuarum te rerū auctore, laudare
 in meis ſcriptis mihi conſtitutum eſt. Meum vero ſenſum ac iudiciū, de tuo illo præcla-
 ro labore, circa Cometam anno 1577, cōſpectum, ne deſideres: Sic habeto, vir Clariffime,
 Cum enim incredibilem in illo diligentiam tuam & accuratam obſervandi viam perſpex-
 rim, mihi perſuadeo, fore, ut cœleſtium corporum motus emendare exactiſſime poſſis,
 fruſtuque operæ illius maximo omnium ſtudio, atque expectationi cumulatiſſime ſatis-
 facias, unde nomini tuo ſempiternum decus adiungatur. Cuperè tamen, te in motu Mar-
 tis obſervando & examinando maxime incumbere, cum eum obſervari non poſſe exacte,
 vulgo perſuaſum ſit; atq; ego in ea ſum hæreſi, ut putē immutari Eccentricitatem ipſius
 periodumque ſuā habere, ita ut alia in eo introducenda ſit æquatio Eccentricitatis: alio-
 qui ſi tabula efficiatur pro maxima Eccentricitate, non poterit miniſtrare inſervire, & con-
 tra. Ex quo videmus, Copernicum (etſi Eccentricitatem huiuſmodi variari deprehendit)
 nō idcirco tabulas condidiſſe, quæ ſingulis temporibus conveniat, quando Martis equa-
 tiones ſupputatæ ad Eccentricitatem a Copernico obſervatam partium 5. 5. 3. 0. aptari
 minime poſſunt, ipſius Ptolemæi temporibus, quibus partim. 6. Martis Eccentricitatē
 definiſſe. Non poſſum non magnopere probare Systema Univerſi a te excogitatum,
 quamvis cuperem Solis Orbem ac Martis nequaquam ſeſe interſecare. Quod ſi, ut a ſtu-
 dioſo iſto cognovi, Martē acrony cum terræ propius accedere, quam Solē, a te eſt obſer-
 vatū, interſecatio huiuſmodi omninō admittēda eſt. In magna verſor expectatione tuarū
 huiuſmodi obſervationum & ſpeculationū, quas & præſare & ſequi minime erubeſcā. Et ſi
 in cōſtruēdis Ephemeridibus, reſolutiſq; tabulis a Coperniana rōe, et tabulis Prutenicis ne

latum quidem unguem deflexi. Spero etiam, quod vehementer cupio, primum tuum da-
mundi Ætherei phænomenis librum, quem iterum editurum polliceris, hoc anno les-
turum. Significavit mihi sæpe dictus studiosus abs te desiderari Veneri librum de mo-
tu octavæ Sphæræ, quem cum tota Germania conquiseris, nunquam tamen invenire
potueris. Quare unum ego ipsi exemplar dedi, ut id ad te meo nomine transmitteret. Si
quid erit aliud, quod tua causa efficere possim, perhonorificum ducam, ut à te mihi im-
peretur, cui velim omnia feliciter evenire, atque optime esse consultum. Hoc anno
publice interpretaturus sum meas Cœlestium Orbium hypothesas: quæ mihi bona erit
ocasio, quæ in hoc genere à me edita sunt, longe uberius explicare (uti iam facere ag-
gressus sum) & commentariis ac Geometricis demonstrationibus, supputationibusq;
illustrare. Quæ tamen commentaria priusquam publici iuris efficiantur, libenter ego lu-
cubrations tuas cognoscere, & intelligere velim, ut tuas quoque suppositiones iis inse-
rere & explicare possim. Ne tibi prolixitate nimia sim molestior, hic faciam scribendi
finem, te rogans iterum atque iterum, ut meam in te observantiam benevolo excipias
animo, boniq; consulas. Bononiæ Idib. Septemb. 1590.

Illustri dominationi tuæ

Addictissimus

Io. Anton. Maginus Patavinus.

*Altera eiusdem Doctissimi Magni Epistola, libro cuidam, quem tabulam Tetragocinam inscribit, mihi dedicato,
præfixa Eum tamen ante annos sex editum, ab ipso Magino missum non accepi; sed postea obiter apud Bibliopo-
lans inventum, quidam ex meis Astronomiæ studiosis attulit.*

Nobilitate Perillustri, & Eruditione Præstantissimo viro
TYCHONI BRAHE DANO DOMINO de KNVDSTRVP,
& Arcis Vraniburg in Insula Helleponti Danici Hugenæ
fundatori.

IO. ANTONIVS MAGINVS PATAVINVS MATHEMATICVS
S. P. D.

In multumque plurimis, ab hinc annis cogitavi (Nobilissime ac doctissime vir) ut
viam invenirem expeditam, ac facilem, qua cuiuscunque numeri quamvis ma-
gni quadrata radix colligi ex tempore posset. Opus sanè arduum, & perquam dif-
ficile, in quo quantum insudarim, nemo plane credet, nisi qui ipse aliquando peri-
culum fecit, & sæpe quidem a proposito rei difficultas me deterruit. Verum
enim vero res tandem ita mihi faciliter successit, ut plus, quam optarē, invenerim;
nā quid in hoc genere calculi præstiterim, tu primū doctissime Brahe, deinde reliqui omnes Mathe-
leos cultores, ad quorum manus hæc pervenerint, probe perspicient. Nolo autem hic in laudandis
meis inventis nimis audax studiosis videri, ne momus quispiam propriæ laudis parum modestum
præconem me esse cavilletur. Cæterum qualicumque hoc sit opus, tibi, gloriosissimi nominis viro,
ac nostræ ætatis Astronomo eminentissimo, grati animi & observantiæ erga te singularis causa
dicare volui, idque maximis de causis. Primum enim tu ipse es, cui maxime debeo, quod amicitia
tuæ fores tā amanter ac humaniter mihi aperuisti, atq; mihi plus honoris tribuisti, quam eruditio
(siqua est) tenuis mea, ac perexigua postulabat, cum mihi tuum secundum librum de recentiorib.
mundi Phænomenis per Danum quendam studiosum misisti, simulq; per eundem, quid de illis sen-
tirem, quasi viderem, nec non etiam quod meæ Epistolæ humanissime respondi, multa mecum de rebus
Astronomicis differendo. Deinde tu unus es, cui hanc meam Tetragonice tabulam acceptam
fore maxime confido; propterea quod ipsa felicissime uti poteris ad eliciendos unæ qualitatum
motuum planetarum angulos, & promptiori quidem compendio, quam per Tangentium, & Secan-
tium tabulas. Tandem quia tu ille es præstantissimus Astronomiæ instaurator, cui plurimum de-
bet nostræ ætas, & debent posteri omnes, quando quidem non ego solum, sed omnes fere sinceræ
mentis viri de tuis Astronomicis fundamentis ipse eam conceperunt, ut à te solo Astronomiæ restitu-
tionem

tionem avide expectent, Etenim tutales miro artificio, ac invento cœlestium sphaerarum confinxisti hypotyposes, quales probe sufficere posse ad tuenda phaenomena, & apparatus cœlitus animadversas, ac ad definienda cœlestium luminum loca ad quævis tempora, non ambigendum est. Horror itaque te, obtestorque, exiguo hoc munusculo tibi oblato, ut, quod feliciter exorsus es, & multo jam tempore in hoc doctrinæ genere moliris, tandem absolvas; namque nullum alium rectius & felicius id præstare posse quàm te, qui ingenio es acerrimo natus ad Astronomiæ collapsæ illustrationem, recte ac sincere iudico, idque sperant omnes. Etenim si tuum laboriosissimum ac præstantissimum Theatrum abiolutum quamprimum nobis communicabis, ijs profecto, qui olim motuum correctionem tentarunt, et qui nunc pertentant, omnem eripies gloriam, atque in posterum tentaturis omnem præripies occasionem, & materiam.

Scio quidem post tuorum laborum editionem mea scripta correctionem desideratura, sed tantùm abest, ut hæc me perturbent, ut potius desiderem quamprimum tuas speculationes publici iuris fieri: nam confestim Ephemerides meas corrigam, quarum secunda editio avide expectatur, vel, si opus erit, de novo alias pertexam, Illud etiam per hanc epistolam tibi significare liceat, me Patavij, & Bononiæ poli investigationem, ac Martis, eorumque affixorum siderum meridianas altitudines, quas tantopere me observare optabas, hæcenus prætermisisse, neque ob id tamen negligentiam nomine a te accusari velim, cum hoc præstandi mihi a varijs negociorum fluctibus, qui me oppresserunt, erepta sit facultas, accedente etiam loci incommoditate, præsertim Patavij, de quo tibi idem iste restari poterit. Sextantem illum Astronomicum, quem ex tuo invento & in tui gratiam Patavij fabricari curavi, exactissime cœlo respondere ad singula minuta recte percepi, quoniam eadem distantias ad unguem nonnullarum fixarum, quas in tuo catalogo ex tuis observationibus notasti, deprehendi. Atque hunc iam Bononiam mecum exportavi, ubi observationes plurimas in tui commodum perficere tentabo. Quinetiam & hoc te latere nolo, Nobilissimum ac doctissimum virum Paulum Bonfilium patritium Bononiensem, tuique studiosissimum, fabricari curasse proprijs expensis Quadrantem ex ligno, & metallo decempedalem, qui non tam minuta, quam minorum partes in observationibus exhibebit. Idem Nobilissimus vir Sextantem quoque eiusdem magnitudinis habere studet, quibus Instrumentis in summa turri, quam in sua domo habet, observationes cœlestes in tui gratiam perficere commodius valeamus, de quibus omnibus suis loco, & tempore certior fies. Hic finem epistolæ huic me imponam, te entæ rogans, ut si quid possum, tuo jure me

utare, Vale vir præclarissime, Astronomorumque decus, atque Astronomiam perficere
tuis lucubrationibus, & vigilijs perge, & Spartam, quam accepisti

(ut ajunt) orna, Iterumque diu, & feliciter vale.

Bononiæ Kalendis Februarij, M. D. XCII,

Subiuncta erant huic Epistolæ quedam præstantium virorum apud Italos Carmina; inter
quæ hæc Excellentissimi illius Andreæ Chiocci addere locus patitur.

Ad Nobilissimum, ac Doctissimum uirum
TYCHONEM BRAHE VRANIBVRGI
fundatorem, & Astronomiæ instauratorem,

DVM rapidos Calorum orbés, errantiq; astra
Sydero captus circumuestaris amore,
Et Varios Solis cursus lunæq; labores,
Ac Iouis excelsi Solium, Paphiæq; recesses
Regna Deæ, Tum qui Cyllenius ignis in Orbés
Permeet aduersos, & cetera lumina iungas
Vsq; sibi, Socioq; libens fulgore nitescat,
Viq; per æthereos errent inimica recessus
Frigida Saturni, atq; horrentis Sydera Martis,
Non tam me nte sagax flammantis mania mundi.
Lustrare, eximiumq; tuis, BRAHE magne, uideris
Cælestis rationis opus contexere chartis,
Corpore, quàm simul immensum per inane supernas
Aperiisse Domos, quas multo deinde labore
Rimatus, præclara tuo de pectore pandis
Dogmata, quæis serâ assurgant ætate Nepotes,
Hinc tu sublimi, è specula admirator Olympi
Immortalem animam Patriæ cælestis amore
Accendis, uilesq; doces contemnere terras:
Tum supra & sortem, atq; illius munera supra es
Vitam ætans Divum, nec te mortalia tangunt
Punrà, non luctus, non vitis monstra fugacis.
Mæste animis, BRAHE magne, tuis, qui Cardine tanto
Majus opus mouisse potes, quàm densa manipulis
Agnina viætrici profcindere concita dextra,
Aut tua captiuos sub stemmata ducere Reges,
Et spolia ampla simul magno adjunxisse triumpho

Barbaricas auro vestes, ostroque micantes,
Migdonios arcus, pharetras, Lyciumque sagittas,
Caucasisque hostem de victo milite portis,
Aut certè extremis trepidantem includere Bactris.
Omnia tempus edax tenues dispergit in auras
Inclita lethæo delibans gesta sopore:
Sola animi Virtus superum concendit Olympum
Ardua, nec Lachesis meuit contagia seve.

Andreas Chioccius Veronensis.

ΕΙΣΑΥΤΟΝ.

Εὐσελέας περίων κειμένας, καὶ δαίδαλα κήλην
Νεῦματα δὲ ΒΡΑΑΣ δέκρυσι λαίμαρτος.
Πλῆσα μὲν Ἀρχαίων πῶρ ἢ πεπονημένα τέκωρ,
Οὐδεις δ' ἐμφάνεως πῶρτα διδέρῃ ὄμωρ,
Εἰ τοίνωμ ἐπέμ π λέρων; δέμεις ἑραυῶνωρ
Οἴκωρ τέμμερς τίθμια λῶστα μαθῶρ:
Ἡ μάλλωμ σίχες Ἀθανῶτων μάλα δένρο μολῶσα
Μοῦνωρ ἐπαίδουσαν γυήσια ἔργα θῶρ.
Ἀλλὰ διδασκαλῶμ χθουλοῖς καλῶμ ἀμδρα φθουμῶσα
Ἡ λκωμ ἐς ἀστρομ ὄκα βόλιωρτο χορομ.

Τὸν Ἀδῶ.

Quia adhuc aliquid superest spatij quæ sequuntur, paucula, sic expetente Typographo, subiungi permisi,
ex literis eujusdam Medicinæ Doctoris Patavij commorantis ad puendam studiosam Danum ante
sexennium datis, excerpta.

MAGINVS per totam ferme ætatem Hic PATAVII & VENETIIS mora-
tus est. Qua de causa, non satis constat.

Interea GALLILEVS de GALLILÆIS FLORENTINVS Professio-
nem Mathematicam hic adeptus est, qui suarum lectionum septimo De-
cembris initium fecit. Exordium erat splendidum in magna auditorum
frequentia. A Dno. PINELLO is liberaliter commédatur, quæ, si posset, perlibenter in
Oni TYCHONIS amicitiam insinuaret. Tu, qui animum TYCHONIS novisti, poteris,
quod ex te erit, in his se disponere. MAGINVS edidit nuper librum, cui Titulum fecit
(Tabula Tetragonica) sub TYCHONIS patrocinio. Exemplar mihi ad te mittendum
dedit, quod prima occasione transmittam. Retulit etiam, Illustrissimos VENETOS in
consilio rogatorum deliberasse, ut aliquis Mattheseos peritus stipendio 300. Corona-
torum in ÆGYPTVM ablegaretur, qui pro TYCHONE isthic observaret. Tantæ
enim hic TYCHONIS est celebritatis, quantæ nemo eorum, qui
nunc vivunt. Datæ Patavij 28. Decembris

Anni 1592.

Ex

X quo itaq; e præmissis Clarissimi illius MAGNI litteris intelligam, esse, in Italia Magnificos quosdam & præcellentes viros, qui Astronomicis rebus addicti, Organa etiam ad nostrorum imitationem parare, atq; observationes Corporum Coelestium his subtiliter perficere non intermitendum ducant, est sanè id mihi auditu quam iucundissimum. Nec dubito quin eximia utilitas ad Artem Astronomicam ampliandam hinc promanare queat: si quidem in rectiore quàm nos, habitent Sphæra, & solertia præditi sint insigni: opibusq; insuper valeant, quibus hosce sumptus facile sustineant, Optarem vero ea quæ hætenus ab illis Coelitus deprehensa sunt, mecū mature communicari, quod nunc commodius fieri posse existimo, siquidem in Germania degam atq; hoc tempore prope HAMBURGVM, Emporium celebre, quod cum Italis quoq; plurima habet commercia, in Arce quadam RANZOVIANA subsistam: aut etiam, si alibi sorte posthac in Teuthonia fuerim, id quicquid erit facile me inveniat.

Potissimū vero id quod Illustrissimi VENE Tiarum Magnates (uti ex litteris, quarum modo mentionem aliqualem feci, percepi) ante paucos Annos Heroico & liberali proposito constituerant, ut executioni, si hætenus ob aliquas interveniētes remoras (uti nonnunquam fit) intermissum est, etiamnum mandetur quibus possum precibus animoque devoto exoptarem: quo nimirum aliquis mitteretur iuvenis harū rerum intelligens & gnarus in Urbem ÆGYPTI, olim ALEXANDriam, nunc ALKAIram dictam qui isthic ante omnia elevationem Poli tam ex Sole, cum in ipsa Meridie est, quam Stelis Meridianum quoq; tam versus Austrum quam Boream transeuntibus, accuratissime observaret adhibito motu Solis a nobis correcto, nostraq; fixarum verificatione: idque eam præsertim ob causam, ut certo constare queat, an Poli sublimitas longo ævi tractu aliquantulum nutet, nec ne: ita ut Terræ singuli Horizontes non semper eandē post multa sæculorum intervalla sentiant: quemadmodum nonnulli eximij Mathematici etiā inter ipsos Italos non levibus indicijs suspicantur: tum quoq; ut ea, quæ summus ille COPERNICUS circa intricatum Axis Terreni motum, ut mutationem obliquitatis Eclipticæ salvaret, ingeniose imaginatus est, sic etiam quodammodo examinari queant. Quamvis (ut dicam quod res postulare videtur) etiam manente perpetuo eadem exacte poli supra quemvis Horizontem Altitudine eius hæc in patre Hypothesis constare possit modo non alia obstarent: Quamvis de his nunc subtiliter disputare, meamque censuram interponere nostri non sit instituti, neq; locus patiat. Hæc autē in ALEXANDria præcipue factitanda experiendaq; censerem, quod quam maxime credibile sit, PTOLEMæum principalem in Astronomicis Artificem, loci eius in quo vixit latitudinem, seu, quod idem est Poli sublimitatim quam exactissime olim nimirum ante quindecim circiter sæcula demensum fuisse: ita ut unius vel alternis scrupuli non lateat error, quin 32. Gradus deficientibus solummodo duobus Minutis ea adimpleat: quod & quidam ex eius antecessoribus adinvenerunt. Nam quæ de alijs Poli vel Equatoris inclinationibus, ab ipso in Geographicis, vel etiam alibi ab literis referuntur, fidē exacta carent: & ut plurimum secundum æstimationem lato modo sumpta sunt: quemadmodum & in affixis Sideribus, quæ in uno aliquo Horizonte pro maiore parte singulis Annis visuntur & observari possunt, non ea, quæ requirebatur, secundum longitudinis & latitudinis dimensionē adhibita est diligentia. Multo igitur facilius lapsus contingere potuit in Terreni Orbis locis non ita patentibus, & observationi in uno aliquo situ obsecundantibus. Neq; etiam, quæ veteres in præcipuarum quarundā civitatum latitudinibus rimandis ex proportione Gnomonis & umbræ prodiderunt, adamussim rite se habere credibile est, siquidem umbræ extremas non satis præcise pateat, & longissimū oporteat esse Gnomonem,

monē, exactissimeq; ad suū planum dispositum, qualia in ipso Minuto pandat. Taceo q; Æquinoctialia momenta, circa quæ hanc pragmateiam ut plurimum exercuerunt, illis non tam præcise cognita fuerint, atque hæc postulat operatio. Cumq; Sol circa Æquinoctia citissime Declinationem variet, pronumerat aliqualem hac in parte committere deviationem, licet sensibus oculorum nõ admodum obviam. Quare ea quæ de relatione Vmbræ ad Gnomonem in urbe ROMA à PLINIO referuntur, quod sit in Æquinoctiis veluti 8. ad 9. etsi rite expensa, Solisq; semidiametro una considerata probent quodammodo, eandē nunc esse ROMÆ Axis Mundani inclinationē, quæ olim fuit temporibus PLINII, collationenimirum facta cum iis quæ centum circiter Annos à præstantissimo illo Mathematico IOHANNI REGIOMontano isthic explorata leguntur. Attamen cum scrupulus adhuc moveri queat, an sitis præcise antiquitas commensurationes istæ Gnomonicæ acceptæ sint, nihilo ferme certiores sumus in his quam antea. Nolo nunc insinuare, quod & ipsa Regiomontani denotatio fluxa sit, adeo ut sibi ipsi intra quatuor minuta non constet. Quin & hæc ipsa, quæ attulit ex loco Solis non satis comperto ideoq; Declinatione eius dubia paulo audentius protulit: Vt de refractione, atq; Parallaxi Solis, quæ duo neglexisse videtur, nihil addam. Nulla igitur alia ratione, quantum ego quidem video, indubitate experiri licebit, an aliquatenus Axis revolutionis Univerſi, motusq; diurni sese alterarit respectu certi Horizontis in Terra præterlabentibus aliquot sæculis, quam si uunc, ALEXANDRIÆ potissimum (uti dictum est) Poli elevatio quam accuratissime denotaretur, atq; cum veteri illa Ptolemæica conferretur.

Porro non solum hoc, ea in ÆGYPTO noviter instituta animadversio commodi largiretur, sed & multæ fixæ Stellæ isthic una eademq; opera Coelitus denotari possent, quæ in nostris Horizontibus nunquam oriuntur usq; ad ipsum Canopum. In Sole quoque & Luna accæteris Planetis plurima isthic tam in refractionibus, quam alijs ad eorum normam subtilissime scrutandam facientia explorari: per quæ veterum ibi degentiū animadversiones limitari poterint, atq; in ea quæ in his Borealibus locis deprehensa sunt, simul disquiri: quatenus videlicet cum iis conveniant nec ne: multaq; præterea Astronomiæ in integrum restituendæ hinc provenire subsidia: quæ sigillatim omnia enumerare, nimis longum foret.

Vos igitur, Illustrissimi & Potentissimi VENETI, si huc eximiam & laude dignissimam curā adhibere, veluti antea mihi de vestra præclara intentione innotuit non degravemini, feceritis sane rem non saltē utilem, diuq; frustra desideratam, sed & ad omnem Posteritatem inclytæ vestræ laudis quæ alias late elucet, memoria dignissimam.

Ego vero quantum in me est, huic Negotio auxiliatrices etiam ferre manus, sive In-
menta, & media ordinando, sive ea quæ facienda sint, præscribendo, nullatenus erga vos
meo defuturus sum officio, quod vobis omni cum obsequio semper reverentur

offerro: quamvis non diffitear, inveniri in Italia, adeoq; in vestra

inclyta urbe, qui hæc ipsa, & alia huc pertinentia me

longe expeditius præstare queant. Neq; enim

deerunt Marones, ubi adfuerint

Mæcenates.